

DIVERSIFICAREA FORMELOR DE ORGANIZARE A PROCESULUI DE ÎNVĂȚĂMÂNT

Profesor: Botorcu Oana-Marilena
Școala Gimnazială nr. 1 Bascov
Liceul Teoretic Iulia Zamfirescu Mioveni, jud. Argeș

Perfecționarea procesului de învățământ presupune și crearea unui cadru organizatoric propice realizării obiectivelor instructiv-educative stabilite. Această acțiune se realizează în două direcții:

- diversificarea formelor de organizare a activității în cadrul lecției, care continuă să reprezinte forma organizatorică de baza;
- creșterea ponderii altor forme de organizare a procesului instructiv-educativ, cum sunt: excursiile, vizitele, activitățile de teren, activitățile practice-productive etc.

Perfecționarea procesului de învățământ urmărește în principal: asigurarea condițiilor care să favorizeze participarea cât mai activă a elevului la formarea propriei sale personalități și, în același timp, să-l pregătească treptat pentru integrarea socială și profesională prin dezvoltarea capacității de colaborare și cooperare.

Cunoscutul pedagog polonez W. Okon subliniază că aplicarea unor forme diferențiate de organizare a activității instructiv-educative este un imperativ al pregătirii elevilor pentru viață, pentru ca aceștia să poată face față cerințelor muncii în diferite domenii și situații. De asemenea, diversele forme organizatorice contribuie la formarea diferitelor capacități și, în consecință, lipsa formelor de activitate colectivă ar putea influența nefavorabil procesul de socializare, iar lipsa activităților individuale ar influența nefavorabil formarea posibilității de a acționa și gândi independent.

Pentru că mulți consideră că activitatea frontală, cu întreaga clasă, are toate atributele muncii colective, nu este lipsit de interes să reluăm comparația pe care o face W. Okon între caracteristicile activității colective în producție și în clasă. În orice colectiv de muncă, fiecare individ are anumite funcții, a căror îndeplinire reprezintă condiția realizării sarcinii ce revine întregii grupe, întrucât activitățile unor membri ai grupei depind de activitatea celorlalți. În aceste condiții, grija comună pentru realizarea sarcinii contribuie la formarea spiritului de colectiv și a spiritului de răspundere colectivă. În schimb, în clasă, fiecare elev are de realizat, teoretic, aceeași sarcină, munca unui elev nu condiționează activitatea celorlalți. În aceste condiții se cer a fi luate măsuri educative și organizatorice speciale în vederea închegării colectivului clasei.

Din cele expuse până acum rezultă deja că în organizarea procesului de învățământ se are în vedere îmbinarea optimă, conform obiectivelor urmărite a trei principale forme de activitate:

- activitatea frontală, cu întreaga clasă;
- activitatea pe grupe de elevi;
- activitatea individuală.

Bibliografie:

1. V. Todor, E. Mândrușca, V. Negulescu, E. Csengeri, Aglaia Ionel, G. Ilie, A. Vereșezan, *Metodica predării biologiei la clasele V-VIII*, Editura Didactică și Pedagogică, București, 1979.